

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3960/2023
16.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступају пуномоћници Богдан Поповић и Теодора Бошковић, адвокати из ..., против тужене „Ари Банк“ а.д. Београд, коју заступа пуномоћник Ана Лазаревић, адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1132/23 од 22.03.2023. године, у седници одржаној 16.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1132/23 од 22.03.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1132/23 од 22.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2837/22 од 09.11.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиље АА из ... којим је тражила да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду бр. ./2019 од 26.02.2019. године, донето од стране тужене „Ари Банк“ а.д. Београд и да се обавезе тужена да тужиљи, уместо враћања на рад, исплати накнаду штете на име осамнаест бруто тужиљиних зарада у износу од 13.483.836,00 динара, са законском затезном каматом до 09.11.2022. године, као дана пресуђења до исплате, као неоснован, а обавезана је тужиља да туженој накнади трошкова парничног поступка у износу од 279.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење, до коначне исплате. Ставом другим и трећим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...10/23), па је утврдио да изјављена ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју другостепени суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. истог закона на коју се у ревизији указује, јер у поступку није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене било које одредбе Закона о парничном поступку. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се у ревизији такође указује, није прописана као ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код правног претходника туженог засновала радни однос 15.08.2015. године на радном месту директора Сектора ..., а анексом број ../2015 од 10.09.2015. године одређено је да ће тужила радити на радном месту члана Извршног одбора. Решењем туженог ../2019 од 26.02.2019. године тужили је отказан уговор о раду од 15.07.2015. године са припадајућим анексима, због учињене повреде радне обавезе која се састоји у злоупотреби положаја, несавесном извршавању радне обавезе, немању потребних знања и способности прописано чланом 179. став 1. тачка 1. и ставом 2. тачка 1, 2. и 5. Закона о раду, чланом 46. и 47. Закона о банкама и због других повреда радних обавеза утврђених општим актима банке, као и због учињене повреде радне дисциплине која се састоји у непоштовању радног времена и другом понашању запосленог због које није могуће да исти настави рад код послодавца, а која је прописана чланом 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и чланом 8. уговора о раду.

Тужили је стављено на терет да је дана 30.01.2019. године са пословно-корисничког налога послала строго поверљиве податке и документацију, ближе наведену у образложењу, на свој приватни налог регистрован кдо јавног провајдера, чиме је грубо прекршила процедуре, угрозила сигурност пословних банака, те злоупотребила свој положај и несавесно извршавала радне обавезе у намери да туженој проузрокује штету, због чега су се стекли услови за отказ уговора о раду из члана 179. став 2. тачка 1. и 2. Закона о раду. Такође, тужили је стављено на терет да је злоупотребила службени положај, јер је дана 30.01.2019. године приступила просторијама тужене у присуству трећег лица, које је неовлашћено и без претходне пријаве на пријавници увела у просторије банке, омогућила истом приступ у просторијама и документацијама тужене, након чега је из просторије тужене, заједно са трећим лицем, изнела већу количину пословне документације. Поред тога, тужила није посветила дужну пажњу код препоручивања сарадње са пословним партнером „3 Bridghe Consulting“ доо. Повреда радне дисциплине се састоји у томе што тужила није поштовала радно време у дужем временском периоду, имала је учестале изостанке са радног места које ничим није оправдала, а што је утврђено из прегледа присуства по данима за месец новембар и за месец децембар 2018. године, те за јануар 2019. године.

Нижестепени судови су на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право када су одбили тужбени захтев, а за своје одлуке дали су довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и Врховни суд.

Неосновано се у ревизији указује на посебне надлежности радног места на коме је тужила радила, па тиме и овлашћење да службене мејлове може да прослеђује на приватне провајдере. Међутим, из одредбе члана 47. Закона о банкама и политике сигурности информационог система произлази да је тужила поступила супротно правилима предвиђеним наведеним законским актима и општим актима послодавца јер није поштовала утврђену процедуру и на свој лични налог проследила податке (пословне мејлове и прилоге) чиме је те податке учинила доступним и трећим лицима. При томе, тужила није спорила да је била свесна да наведена документа није дозвољено пребацивати на лични мејл, али је то учинила упркос забрани, из чега произлази кривица тужиле за учињену повреду радне обавезе. Такође, тужила није доказала да су чланови Извршног одбора имали генерално овлашћење да долазе и одлазе са посла према свом нахођењу, па је била свесна да јој од стране послодавца није одобрено флексибилно радно време, из чега произлази кривица тужиле за учињену повреду радне дисциплине која јој је стављена на терет.

На правилност побијане пресуде не утичу наводи ревизије којима се указује да је тужила проследила податке на свој приватни налог да би те податке употребила у случају вођења судског спора, јер јој је усмено саопштено да од 30.01.2019. године више не ради у банци. Тужила је остала у радном односу код тужене до доношења решења о отказу уговора о раду од 26.02.2019. године, након што је спроведен поступак који је прописан пре доношења решења о отказу уговора о раду (тужиљи је достављено упозорење за постојање разлоге за отказ уговора о раду од 05.02.2019. године на које се тужила изјаснила 12.02.2019. године).

Врховни суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде због чега ти наводи нису посебно образложени.

Тужила није успела у ревизијском поступку, а састав одговора на ревизију тужене није била потребна радња за доношење одлуке о ревизији, због чега парничне странке немају право на накнаду трошкова ревизијског поступка, које су тражиле и определиле, у смислу члана 153. и члана 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић